

în funcție de regimul diferit al produselor respective, constituie o utilizare a semnului de către operatorul pieței online „prin raportare la” produsele care încalcă marca în sensul articolului 5 alineatul (1) litera (a) din Directiva privind mărcile și al articolului 9 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 40/94?

7. În cazul în care produsele pentru care este efectuată publicitatea și care sunt propuse spre vânzare pe pagina de internet menționată la întrebarea 6) de mai sus includ produse care nu au fost introduse pe piață în cadrul SEE de către titularul mărcii sau cu acordul acestuia, este suficient, pentru ca această utilizare să intre sub incidența articolului 5 alineatul (1) litera (a) din Directiva privind mărcile și a articolului 9 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 40/94, fără a intra sub incidența articolului 7 alineatul (1) din Directiva privind mărcile și a articolului 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94, ca publicitatea sau oferta de vânzare să fie destinată unor consumatori care se află pe teritoriul acoperit de marcă sau, dimpotrivă, titularul mărcii trebuie să demonstreze că publicitatea sau oferta de vânzare implică în mod necesar introducerea pe piață a produselor în cauză în cadrul teritoriului acoperit de marcă?
8. Răspunsurile la întrebările 5, 6 și 7 de mai sus sunt diferite dacă utilizarea pe care o contestă titularul mărcii constă în afișarea semnului chiar pe pagina de internet a administratorului pieței online, și nu într-un link sponsorizat?
9. În cazul în care, pentru ca o astfel de utilizare să intre sub incidența articolului 5 alineatul (1) litera (a) din Directiva privind mărcile și a articolului 9 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 40/94 și să nu intre sub incidența articolului 7 alineatul (1) din Directiva privind mărcile și a articolului 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94, este suficient ca publicitatea sau oferta de vânzare să fie destinată consumatorilor care se află pe teritoriul acoperit de marcă:
- a) o astfel de utilizare constă în sau include „stocarea informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului” în sensul articolului 14 alineatul (1) din Directiva privind comerțul electronic?
- b) dacă utilizarea nu constă exclusiv în activități care intră sub incidența articolului 14 alineatul (1) din Directiva privind comerțul electronic, dar include astfel de activități, administratorul unei piețe online este exonerat de răspundere în măsura în care utilizarea constă în astfel de activități și, în caz afirmativ, pot fi acordate daune interese sau alte despăgubiri financiare pentru o astfel de utilizare în măsura în care acesta nu este exonerat de răspundere?
- c) în cazul în care administratorul unei piețe online are cunoștință de faptul că anumite produse au făcut obiectul unei publicități, au fost propuse spre vânzare sau vândute pe pagina sa de internet cu încălcarea drepturilor aferente mărcii înregistrate, iar încălcările unor astfel de mărci înregistrate pot persista prin publicitate, ofertă de vânzare sau vânzare a acelorași produse sau a unor produse similare de către același utilizator sau de

către utilizatori diferiți ai paginii de internet, aceasta echivalează cu faptul de a avea „cunoștință [în mod efectiv]” sau de a avea „cunoștință” în sensul articolului 14 alineatul (1) din Directiva privind comerțul electronic?

- 10) În cazul în care serviciile unui intermediar, precum un administrator al unei pagini de internet, au fost utilizate de un terț pentru a aduce atingere unei mărci înregistrate, articolul 11 din Directiva 2004/48/CE⁽⁴⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală („Directiva prin respectarea drepturilor”) impune statelor membre să asigure că titularul mărcii poate obține un ordin împotriva intermediarului pentru a împiedica încălcarea ulterioară a mărcii menționate, prin opoziție la continuarea acestei încălcări specifice, iar, în caz afirmativ, care este întinderea acestui ordin ce poate să fie solicitat?

(1) Prima Directivă a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 40, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 92).

(2) JO L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146.

(3) Directiva 76/768/CEE a Consiliului din 27 iulie 1976 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la produsele cosmetice (JO L 262, p. 169, Ediție specială, 13/vol. 3, p. 101).

(4) JO L 157, p. 45, Ediție specială, 17/vol. 2, p. 56.

Recurs introdus la 17 august 2009 de Iride SpA, fostă AMGA SpA, împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a opta extinsă) pronunțate la 11 iunie 2009 în cauza T-300/02, AMGA/Comisia

(Cauza C-329/09 P)

(2009/C 267/72)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Iride Spa, fostă AMGA Spa (reprezentanți: L. Radicati di Brozolo și T. Ubaldi, avocați)

Celelalte părți în proces: Comisia Comunităților Europene, A2A SpA, fostă ASM Brescia SpA

Concluziile recurentei

— Anularea hotărârii pronunțate în cauza T-300/02, pentru denaturarea elementelor din dosar și pentru eroare în consecințele de drept pe care Tribunalul le-a formulat pe baza acestor elemente, în măsura în care declară că Azienda Mediterranea Gas e Acqua SpA (AMGA) nu este vizată în mod individual de decizia în litigiu⁽¹⁾ și că acțiunea pe care a introdus-o în cauza T-300/02 este inadmisibilă;

- declararea admisibilității acțiunii introduse în cauza T-300/02 și trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunalul de Primă Instanță pentru ca acesta să se pronunțe pe fond, potrivit articolului 61 din Statutul Curții de Justiție;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul ambelor proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă un singur motiv referitor la denaturarea elementelor din dosar și la eroarea în consecințele de drept pe care Tribunalul le-a formulat pe baza constatărilor inexacte cuprinse în hotărâre, în conformitate cu articolul 230 al patrulea paragraf CE și cu jurisprudența comunitară relevantă. În special, în opinia Iride, Tribunalul a denaturat complet elementele pe care aceasta le-a supus aprecierii Tribunalului pentru a confirma calificarea AMGA ca beneficiar efectiv al unui ajutor individual acordat în cadrul schemei în litigiu, a cărui recuperare a fost dispusă de Comisie. Din cauza denaturării elementelor din dosar, Tribunalul a formulat, așadar, în mod eronat consecința de drept că aceasta nu ar fi vizată în mod individual de decizia în litigiu și, prin urmare, că acțiunea sa este inadmisibilă.

(¹) Decizia 2003/193/CE a Comisiei din 5 iunie 2002 privind un ajutor de stat sub formă de scutiri fiscale și de împrumuturi în condiții preferențiale acordate de Italia unor întreprinderi de servicii publice al căror acționariat este în majoritate public (JO L 77, p. 21).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Verwaltungsgerichts Meiningen (Germania) la 24 august 2009 — Frank Scheffler/Landkreis Wartburgkreis

(Cauza C-334/09)

(2009/C 267/73)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Meiningen

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Frank Scheffler

Pârât: Landkreis Wartburgkreis

Întrebarea preliminară

În conformitate cu articolul 234 al doilea paragraf din Tratatul de instituire a Comunității Europene, următoarea întrebare este adresată Curții de Justiție a Comunităților Europene în vederea pronunțării unei decizii cu titlu preliminar:

Un stat membru poate, potrivit articolului 1 alineatul (2) și a articolului 8 alineatele (2) și (4) din Directiva 91/439/CEE (¹), să exercite dreptul care îi este conferit prin articolul 8 alineatul (2) din aceeași directivă — de a aplica posesorului unui permis de conducere, emis de un alt stat membru, propriile dispoziții de drept intern privind limitarea, suspendarea, retragerea sau anularea dreptului de conducere — în temeiul unui raport de expertiză privind aptitudinea de a conduce prezentat de titularul unui permis de conducere emis de un alt stat membru, în condițiile în care acest raport a fost întocmit, cu siguranță, după emiterea permisului de conducere respectiv și, în plus, în baza unei examinări a persoanei în cauză realizată ulterior acestei date, dar se referă la împrejurări anterioare emiterii permisului de conducere în discuție.

(¹) Directiva 91/439/CEE a Consiliului din 29 iulie 1991 privind permisele de conducere (JO L 237, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 2, p. 62).

Recurs introdus la 21 august 2009 de Acegas-APS SpA, fostă Acqua, Elettricità, Gas e servizi SpA (Acegas) împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a opta extinsă) pronunțate la 11 iunie 2009 în cauza T-309/02, Acegas/Comisia

(Cauza C-341/09 P)

(2009/C 267/74)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Acegas-APS SpA, fostă Acqua, Elettricità, Gas e servizi SpA (Acegas) (reprezentanți: F. Ferletic și F. Spitaleri, avocați, L. Daniele, profesor)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurente

— Anularea Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță din 11 iunie 2009, cauza T-309/02, Acegas/Comisia, și trimiterea cauzei spre rejudecare pe fond în fața Tribunalului;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente recursului și soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată efectuate în primă instanță.

În ipoteza în care Curtea decide că stadiul în care se află dosarul îi permite să soluționeze cauza pe fond,